

Karácsony, éjféli mise

Lk 2,1-14

„A világ fejedelme”

A karácsonyi evangéliumok közül az éjféli misén felolvastott közli igazán Jézus születését. A többi Evangélium már más nézőpontból beszél róla: a János-evangélium bevezetése, a híres prologus például a világtörténelem, az üdvtörténet szempontjából elemzi ezt az eseményt.

A szükségszálláson megszületett gyermeket a „pásztorok” veszik körül, akik a maguk korában nem örvendtek olyan idilli, kedvesen jó hírnévre, mint a bibliai történetben. Az egyszerű, esetenként durva, kegyetlen emberek nemcsak a farkassal és az oroszlánnal szálltak szembe nyájuk védelmében, hanem egymással is, sőt, kegyetlen farkastörvények szerint intézték ügyeiket. De itt a jászol mellett megszelídülnek.

Lukács evangéliumában Jézus jászola előtt hajtott térdet a pásztor, Máté evangéliumában pedig leborultak a napkeleti bölcsek, csak Heródes, a politikai fonderlat és gonoszság szimbóluma képtelen hódolni a Szeretetnek.

Mert mindennyian szeretetet koldulunk, és minden emberi kapcsolat legnagyobb keresztre a szeretet hiánya. A Szent család látszólag szegény, de valójában gazdag, a leggazdagabb család a világon. Mária, József és Jézus ugyanis mindvégig megőrizte a szeretetet, nemcsak egymás iránt, hanem egymás küldetése iránt is. Isten és az emberközti dráma, valamint az emberek közötti drámák is azzal kezdődnek, hogy a szeretet-kapcsolat megtörök vagy beszennyeződik, és lehetetlennek tűnik a „helyreállítása”.

Isten előtt azért maradt magára az ember, mert a bűnnel megrontotta a Teremtővel való viszonyát. A bűnben megromlott ember nehezen tud hangot találni az Istennel. Akkor is nehezen, ha Isten várja ezt a hangot. A bűnbánatra, a bűnbeismérésre csak az képes, aki nagyon szeret. Jobban szereti a kapcsolatát Istennel, mint a saját bűnét. Talán ezért könnyebb elérzékenyülni, bűnbánatot tartani egy gyermek előtt, mint egy felnőtt előtt. Az utóbbi ugyanis mindig riválisunk, de a gyermek kiszolgáltatott nekünk. Könnyebben valunk neki.

Szoktuk mondani, hogy sok aranyos gyermekből lesz a kiállhatatlan és utálatos felnőtt. Arra viszont, aki felnőttként is megmarad tisztának, azt mondjuk: gyermeketeg lélek, vagy gyermekien tiszta ember.

Jézus ebben az értelemben megmaradt mindenkorban gyermekien tiszta embernek, és képes volt ilyen tiszta szagot teremteni maga körül. Amerre csak megfordult, vádak nélkül is világossá vált környezetében a bűn és az erény. A vele kapcsolatba került tanítványok másként kezdték látni. Jézus gyermeki egyszerűséggel vette magára a halált is. Mert szerette övéit, mindenkorban szerette őket. Jézus meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk, pedig az igazságot is alig hal meg valaki.

Jézus születésének történetét lehetetlen elmesélni anélkül, hogy el ne helyeznénk magunkat ebben a történetben. Aki el akarja rontani a karácsonyát, az kívülállóként meséli el ezt a történetet, kételkedve abba is, hogy egyáltalán megtörtént. Van, aki fájdalmasan meséli el ezt a történetet, utálja a karácsonyt, mert ilyenkor érzi leginkább, hogy ki van zárva Isten országából, a szeretet országából, mert képtelen szeretni. Van, aki meghatódottan, szégyenlősen meséli el ezt a történetet, mert tudja, le fogja leplezni a történetet az ő szeretetét is, felszínre hozza rejtett érzelmeit. Talán nem is baj, ha karácsonykor a betlehemi jászolnál kiderül, a szívünk mélyén mégiscsak ahhoz tartozunk, aki szeretetével megváltotta és megváltoztatta a világot.

A megrémült pásztorok imája

Kisded Jézus!

Csend van körülöttünk. A rémület csendje. A rémületé, amikor az ember előtt megjelenik isteni erőd. Amikor az ész számára feldolgozhatatlan események történnek. Amikor megrémülünk szívünkben, mert tudjuk, hogy találkozni fogunk veled. Honnan a hatalom, mellyel leszállsz közénk? Honnan az erő, mellyel üdvözíteni fogsz? Honnan a gondolat, hogy mindez megtörténjen?

Sötét éjszakánkba te hoztad el a fényt. Örömhíre lettél életünknek. Nyisd fel szemünket, tárd ki szívünket, hogy szí-

vünk és lelkünk legmélyén felismerjük: önmagad adod értünk. Köszönjük, hogy megszülettél – kérünk, szüless meg lelkünkben is minden nap, hogy találkozhassunk veled a szentáldozásban és a másik emberben is.

Csend van. Szereteted csendje. Amen.